

ZMAGOSLAVNEMU KRIŽU.

Zložil Silvin Sardenko.

O sveti križ,
visoka čast!
Mesijeva
edina last.

Ni znamenja tako slovitega,
spomina ni tako častitega,
kot ti si, križ.
Ti sladki jarem,
ki slonel si na rami
Gospodovi.
Ti lahko breme,
ki z vdanimi rokami
te je sprejel.
Kdaj duša te objame —
in ni vsa blažena?
Kdaj se te bol oklene —
in ni vtolažena?

O sveti križ,
visoka čast!
Mučencem vsem
najslajša last.

Mogočni križ,
skrivnostni les,
ki dvignil svet
si do nebes.

Po temni noči dolgih tristo let
pošnal si v beli dan nebeški cvet
na Golgati.
Tvoj močni duh
po solzni je dolini
spet zadehtel.
Prevzel si srca,
ko z rajskimi spomini
si jih navdal.
Kdo tebe kdaj je skrunil —
in ni osramočen?
Kdo tebe kdaj proslavljal —
in ni bil sam češčen?

Preslavni križ,
visoka čast!
Učencem vsem
najdražja last.

O sveti križ!

Ti si oltar
oltarjev vseh:
Nikjer, nikdar
iskrenejše bilo molitve ni
mogočnejše bilo daritve ni,
nikdar, nikjer,
kot tvoja, križ.
Po tvojih ramah štirih
nedolžna kri,
brezmadežna je
v obilnih tekla virih
na hladna tla.
Odkar je zemlja pila
brezmadežni napoj,
obseva nje sinove
nesmrtne slave soj.

O sveti križ,
najvišja čast!
Ti vernih src
najlepša last.

KAJ PA TI IŠČEŠ?

Zložil Silvin Sardenko.

Zveste ljubezni
žejno srce
žene deklíča
v tihe gore.

V gori jo sreča
stari gozdar,
ki je že videl
mnoško prevar.

»Kaj pa ti iščeš,
zali deklíč?«
»Kje je ljubezni
žarni gradič?«

»K materi pojdi!«
»V grobu mi spi.«
»Pótlej ljubezni
zate več ni.«

FR. PODREKAR: SV. JURIJ.